

K W A K

Vroeger schijnt dit anders geweest te zijn. In het begin van deze eeuw broedden er in de Horstermoerpolder zeker honderd paar kwakken. De laatste jaren worden er geregeld kwakken in het Kortenhoeftse plussengebied waargenomen. (Men beweert zelfs, dat er mogelijke broedgevallen zijn.) Dat ze in die omgeving zeker hebben gebroed, mag blijken uit het volgende:

In 1963 kreeg ik kennis van een fruitkweker in Nederhorst den Berg. De man had ook een, achter zijn boomgaard gelegen, rietput in eigendom. Dit stukje moeras van ca. 5 ha. groot (gelegen langs de Vecht) ontstond door zandwinning ten behoeve van de overstrooming 1926? (Helensvloed?) Men beweerde, dat in 1948 daar nog zeker 30 paar kwakken hadden gebroed. Het terrein bestond uit visrijke plasjes, omgeven door riet en begroeid met wilgenbosjes. De kwakken broedden daar zowel op de grond, in het riet, als wel in en op de wilgenbosjes.

Zij noemden de vogels kwakreigers omdat ze zeer vaak en soms luiddruchtig "kwak" riepen. Zij beschreven ze als kleine zwart/witte reigers. Bij het tonen van afbeeldingen werd direct de kwak eruit gehaald.

Het meersje is geheel geliquideerd.

J.v.d. Geld

60000000000000000C

notitie 4

De hoentjes en de rallen van Zuidelijk-Flevoland

De nieuwe polder is een eldorado (gewoest) voor de hoentjes en de rallen. Het is bijzonder jammer, dat er het afgelopen seizoen geen precieze telling is gemaakt, althans een taxatie van het aantal langs de Gooi- en Kemmerdijk voorkomende aantal broedparen.

De waterwallen en waterhoenen concentreerden zich voornamelijk in de omgeving van de nu verdwenen plasjes. Een "kruispaar" in het riet, een open stuk, in de omgeving van paal 11, genoot korte tijd grote bekendheid. Hier krielde het van de rollen en porcelainhoenen, terwijl er zelfs klein- en kleinste waterhoen werden gezien.

Tussen de palen 9 en 13 in de direkte omgeving van een aantal plasjes, had zich zeker tien paar waterrellen gevestigd. Ik neem aan, dat het aantal paar waterrellen voor het van de geheel zuidelijk grenzende gedeelte met vooral moerasvegetatie, op zeker vijftig kan worden geschat. Wie heeft hier een andere gedachte over?

Voorts uitgaande van het aantal paar porceleinhoenen, dat zich in de omgeving van het "rollenplekje" liet zien en horen, toch zeker zeker wel een paar of vijf, durf ik te veronderstellen, dat er langs de Gopi- en Eemmeerdijs een paar of twintig porceleinhoenen moet hebben gebroed.

En den nog de sensationele ontdekking van het klein waterhoen, welke op rekening van een oplettende Amsterdammer kan worden geschreven. Ik nam de moeite enkele avonden de "wacht" te houden bij het doorkijkje en had op dinsdagmiddag 22 augustus geluk. 'Er bevonden zich nog twee jeugdige Amsterdammers in mijn gezelschap. Op een gegeven oogenblik zag ik een waterhoen voorbij trippelen, welke naar mijn mening, niet het klein, maar kleinst waterhoen moest zijn. Enkele dagen later werd mij door anderen bevestigd, dat ook zij het kleinst waterhoen aldaar hadden gezien.

Dezelfde avond nog nam ik in gezelschap van de Heer Y. Vogel, een paartje van het klein waterhoen waar.

Op 25 augustus, drie dagen later dus, kon ik mezelf bevestigen, dat wij het op die avond in het schemer goed hadden gezien.

Resumerend ten slotte, dat afgezien van de vraag of klein en kleinste waterhoen er wel of niet hebben gebroed - wie kan hieromtrent iets mededelen? - kan worden vastgesteld, dat de Zuidelijke Flevopolder ook voor hoenen en rallen een paradijs is geweest.

Misschien willen andere waarnemers nog eens in hun aantekeningen kijken om te pogen tot een betere schatting van de aantallen te komen.

Jl. Bos